

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/359/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112219688
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3112219688.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 45 535 108, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711 proti odporkyni: Y. P., naposledy bytom Z. - D., P. X/XXX, zastúpená v konaní D. U.. L. P., X. Okresného súdu Trenčín, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Skalica, Petrovská 10, IČO: 42 264 154, právne zastúpeného JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom Chorvátsky Grob, Nám. Josipa Andriča 1, o zaplatenie 248,95 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 20. júna 2013, č.k. 11C/457/2012-33, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti vo výroku o povinnosti navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania, p o t v r d z u j e.

Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh vo veci samej, odporkyni nepriznal náhradu trov konania a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v sume 58,60 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom, doručeným tamojšiemu súdu dňa 27.07.2012, domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 248,95 Eur spolu s úrokom z omeškania 9,50 % ročne od 28.03.2009 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Okresný súd mal z obsahu spisu za preukázané, že dňa 04.07.2008 uzavrela odporkyňa s právnym predchodcom navrhovateľa spoločnosťou T-Mobile Slovensko, a.s., zmluvu o pripojení v zmysle § 43 a nasl. zákona č. 610/2003 Z.z. Predmetom bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby. Odporkyňa sa zaviazala službu riadne odoberať a platiť za ňu včas poplatky dohodnuté v aktuálnom Cenníku. Zároveň bol odporkyni predaný mobilný telefón zn. Nokia 3110 Black. Odporkyňa sa zaviazala zotrvať v záväzkovom vzťahu s právnym predchodcom žalobcu po dobu 24 mesiacov a na zmluvnej pokute 7.500,00 Sk s DPH (248,95 Eur). Zároveň sa odporkyňa zaviazala, že v prípade porušenia zmluvných povinností účastníka, najmä hociktorej dojednanej povinnosti a následného vypojenia SIM karty zo strany Podniku, je povinná uhradiť uvedenú zmluvnú pokutu. Dňa 08.03.2009 bola odporkyňa vystavená faktúra č. 7902128246 na sumu 248,95 Eur za obdobie od 08.02.2009 do 07.03.2009 za účelom úhrady zmluvnej pokuty. Dňa 20.11.2012 do konania vstúpil vedľajší účastník Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ so sídlom v Skalici, právne zastúpený advokátom JUDr. Jozefom Kempom, ktorý žiadal doručiť žalobu s prílohami. Dňa 03.04.2013 vedľajší účastník vzniesol písomne námietku premlčania pohľadávky po uplynutí trojročnej premlčacej doby, nakoľko prvý raz navrhovateľ mohol vykonať svoje právo a vymáhať žalovanú sumu dňa 28.03.2009, pričom žalobu podal na súd až dňa 27.07.2012, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Žiadal tiež priznať trovy právneho zastúpenia za 2 úkony právnych služieb v celkovej výške 58,60 Eur. Okresný súd konštatoval, že zmluvný vzťah, ktorý vznikol medzi účastníkmi na základe zmluvy o pripojení v znení dodatku k Zmluve o pripojení, je vzťahom spotrebiteľským podľa § 52 Občianskeho

zákonníka. Okresný súd mal preukázané, že zmluvné podmienky (body 2 a 4 Dodatku k zmluve o pripojení), na základe ktorých si uplatňuje oprávnený svoj nárok, už boli vyhlásené za neprijateľné rozsudkom Okresného súdu Bardejov zo dňa 06.12.2011, č.k. 4C/162/2011-28 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 15.03.2012, č.k. 16Co/32/2012. Takáto zmluvná podmienka je teda neplatná. Jej ďalším používaním a uplatňovaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, ktorý je zákonom zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v rozpore so zákonom. Zákaz používania zmluvnej pokuty sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku, a preto nemožno vysloviť ani čiastočnú neplatnosť uvedenej zmluvnej pokuty. Plnenie z takejto podmienky navyše zakladá bezdôvodné obohatenie. Z uvedených dôvodov okresný súd nemohol právo na zaplatenie zmluvnej pokuty žalobcovi priznať, a preto žalobu v celom rozsahu zamietol. Okresný súd zároveň žalobe nevyhovel ani z dôvodu vznesenej námietky premlčania pohľadávky zo strany vedľajšieho účastníka na strane odporkyne - dlžníka, nakoľko v danom zmluvnom vzťahu mohol právo vykonať po prvý raz dňa 28.03.2009, pričom zákonná 3-ročná premlčacia doba uplynula dňa 28.03.2012. Žaloba bola podaná na súd až dňa 27.07.2012, teda po jej uplynutí. Rozhodnutie o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu okresný súd odôvodnil § 142 ods. 1 O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia á 21,58 Eur za 2 úkony právnych služieb (1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. písomné vyjadrenie k žalobe - vznesenie námietky zaujatosti) + 1x režijný paušál á 7,63 Eur + 1x režijný paušál á 7,81 Eur, t.j. spolu vo výške 58,60 Eur podľa § 10 ods. 1, § 14 ods.1 písm. a/, b/, § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Proti rozsudku okresného súdu, a to výroku, ktorým bola uložená navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania vo výške 58,60 Eur, podal v zákonnej lehote, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol jeho zmenu tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu nebude náhrada trov konania priznaná. Navrhovateľ žiadal súčasne náhradu trov odvolacieho konania. Namietal, že okresný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vychádzajúc z nesprávneho právneho posúdenia veci. Trovy vynaložené vedľajším účastníkom považoval navrhovateľ za neúčelne vynaložené, a z tohto dôvodu nemala byť vedľajšiemu účastníkovi priznaná ich náhrada. Účelnosť sa stotožňuje s pojmom nevyhnutnosť a nevyhnutné sú tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony. Zastával názor, že trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania, a ktoré si uplatnil vedľajší účastník, neboli nevyhnutne potrebné a účelné na bránenie práva. V tejto súvislosti poukázal na Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.04.2012, sp. zn. 17Co/91/2012, ako aj Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.06.2013, sp. zn. 5Co/375/2013. Taktiež namietal účelnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania. V tejto súvislosti poukázal na hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporov automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Položil tak otázku, či je účelom vstupu do konania ochrana spotrebiteľa alebo zisk. Vedľajší účastník do konania nepriniesol žiaden prínos a nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadať z úradnej povinnosti. Poukazom na ustanovenie § 93 ods. 1, 2 O.s.p. mal za to, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 188/212 zo dňa 05.02.2013. Účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi v sporovom konaní môže byť naplnený, len ak hlavný účastník konania s týmto vstupom súhlasí. K ustanoveniu § 101 ods. 3 O.s.p. uviedol, že výzva, adresovaná účastníkom, uvedená v tomto ustanovení, sa použije vtedy, ak súd bude vyzývať účastníkov, aby sa vyjadrili o určitom návrhu, ktorý sa týka postupu a vedenia konania. Navrhovateľ ďalej poukázal na skutočnosť, že Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky niektorým spotrebiteľským združeniam udeľuje dotáciu na zastupovanie spotrebiteľov v konaní pred súdmi, ako napríklad Združeniu na ochranu spotrebiteľa HOOS bola dňa 29.02.2012, ktorému bola udelená dotácia vo výške 4.000 Eur. Prijatím dotácie zo štátneho rozpočtu a priznanou náhradou trov konania by bola dvakrát hradená účasť vedľajšieho účastníka v konaní.

K odvolaniu navrhovateľa sa písomne vyjadril vedľajší účastník prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Zastával názor, že v predmetnom konaní sa naplnil zmysel vedľajšieho účastníctva, nakoľko vedľajší účastník poskytol odporcovi - spotrebiteľovi skutočnú pomoc v spore. Trovy právneho zastúpenia, ktoré boli priznané vedľajšiemu účastníkovi, sú trovy nevyhnutne potrebné na účelné

bránenie práva odporcu - spotrebiteľa. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/177/2013 zo dňa 28.10.2013, ako aj na rozsudky Súdneho dvora Európskej únie sp. zn. C-279/09, sp. zn. C-168/05, bod 37, sp. zn. C-786/10, bod 50 a sp. zn. C-618/10. Zastával názor, že navrhovateľ sa vo svojom odvolaní snaží o presadenie diskriminačnej zásady, podľa ktorej vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov právneho zastúpenia. Žiadal, aby krajský súd napadnutý rozsudok potvrdil v celom rozsahu a aby zaviazal navrhovateľa nahradiť právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 18,83 eur.

Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach podaného odvolania, t.j. vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka a zistil, že v tejto napadnutej časti je potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 1 a ods. 2 O.s.p., podľa ktorých možno v tejto veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

Uznesenie okresného súdu vo výroku o zamietnutí návrhu vo veci samej a vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania odporcovi odvolaním napadnuté nebolo, a preto zostalo rozhodnutie okresného súdu v tejto časti právoplatné a rozhodnutím krajského súdu nedotknuté.

V prejednávanej veci má krajský súd zo spisového materiálu za preukázané, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 20.04.2012, ktorý bol doručený okresnému súdu dňa 27.07.2012, domáhal proti odporcovi zaplata sumy 248,95 Eur s príslušenstvom. Je nepochybné, že právny vzťah medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom bol založený dňa 04.07.2008 zmluvou označenou ako Zmluva o pripojení Fix.

Podaním zo dňa 08.11.2012, doručeným okresnému súdu dňa 20.11.2012, oznámil vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu okresnému súdu, že Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Skalica, Petrovská 10, IČO: 42 264 154, vstupuje v zmysle ustanovení § 93 ods. 2-4 O.s.p. do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu. Vedľajší účastník žiadal súčasne doručiť návrh na začatie konania s príslušnými prílohami.

Vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu vo vyjadrení k návrhu na začatie konania zo dňa 27.03.2013, ktoré bolo doručené okresnému súdu dňa 03.04.2013, vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku navrhovateľa. Žiadal, aby súd uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka trovy právneho zastúpenia vo výške 58,60 Eur.

Preskúmaním veci krajský súd zistil, že okresný súd opodstatnene považoval trovy vedľajšieho účastníka za účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva spotrebiteľa. Ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. umožňuje, aby sa ako vedľajší účastník popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastnila občianskeho súdneho konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Týmto ustanovením, ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené zákonom č. 384/2008 Z. z. (s účinnosťou od 15.10.2008) zákon zaviedol druhú skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní. K tejto tzv. druhej skupine subjektov vedľajšieho účastenstva, na rozdiel od prvej skupiny vedľajšieho účastníctva, v ktorej musí ísť o hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania, sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon, keď ako vedľajší účastník vystupuje právnická osoba. Sú to aj prípady sporov o ochranu spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 505/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Do konania môže v zmysle ust. § 93 ods. 3 O.s.p. vstúpiť buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu. Podľa odseku 4 citovaného zákonného ustanovenia má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti, ako účastník, avšak koná iba sám za seba. Vychádzajúc z výkladu Ústavy Slovenskej republiky a zákona o ochrane spotrebiteľov o tom, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je aj účasť vedľajšieho účastníka, opodstatňuje záver, že združenie spotrebiteľov, keď uplatní základné právo na

súdnu ochranu, má zásadne právo aj na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou, poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak niektoré úkony právnej pomoci, spočívajúcej v zastúpení advokátom, boli zbytočné, resp. neúčelné, ale táto náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdmi zastúpiť advokátom.

V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 03.04.2013 doručil súdu písomné vyjadrenie k návrhu na začatie konania, v ktorom právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania. Z uvedeného dôvodu nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia.

Okresný súd preto v danej veci správne uzavrel, že neúspešný navrhovateľ je povinný uhradiť v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania. Za účelne vynaložené trovy v súlade so súdnou praxou potom považoval odmenu za prevzatie a prípravu zastupovania vo výške 43,16 Eur podľa § 14 ods. 1 písm. a/ (prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby, vrátane prvej porady s klientom) a písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. (písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej), a to vo výške podľa § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky, ako aj režijný paušál vo výške 15,44 Eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhlášky.

Z týchto dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

V odvolacom konaní bol úspešný vedľajší účastník, ktorý by mal v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p., v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní mu však trovy nevznikli, a preto mu neboli priznané.

Záverom senát krajského súdu s poukazom na § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch uvádza, že toto uznesenie prijal jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.